

วัดบวรมงคล

ประวัติความเป็นมา

วัดบวรมงคล เป็นวัดโบราณ เดิมชื่อ **วัดสิงขร** สมเด็จพระบรมราชาเจ้า กรมพระราชวังบวรมหาเสนานุรักษ์ ทรงสถาปนาขึ้นใหม่ เพื่ออนุเคราะห์แก่ชาวรามัญอพยพมาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ได้มีสถานที่ประกอบกิจกรรมตามประเพณีของตน และพระราชทานนามว่า **วัดบวรมงคล**

วัดบวรมงคลเป็นวัดที่มีชื่อเสียงในด้านการศึกษาพระปริยัติธรรม เป็นวัดสำหรับพระสงฆ์รามัญนิกาย ปีพุทธศักราช ๒๔๖๒ ได้เปลี่ยนเป็นวัดธรรมยุตและมีพระสงฆ์ไทยจำพรรษา

สถานะและที่ตั้ง

วัดบวรมงคล เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ชนิดราชวรวิหาร ตั้งอยู่เลขที่ ๑๖๕ แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มีที่ดินตั้งวัด เนื้อที่ ๒๙ ไร่ ๒ งาน ๒๕ ตารางวา

สิ่งสำคัญ

พระอุโบสถ เป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก หลังคาลาด ๓ ชั้น ประดับช่อฟ้า ใบระกา หางหงส์ หน้าบันเป็นรูปพัตยศอยู่กลาง ล้อมรอบด้วย ลายเครือเถา เพดานเขียนเป็นลวดลายจีน แต่ปัจจุบัน ลบเลือนหมดแล้ว ผนังภายในฉาบปูน ที่มุมทั้งสี่ของ พระอุโบสถมีพระเจดีย์ทิศประจำอยู่ทุกมุม

พระประธาน เป็นพระพุทธรูป ปูนปั้นหน้าตัก กว้าง ๓ เมตร ๔๐ เซนติเมตร สูงจากฐานถึงพระรัศมี ๗ เมตร ๔๕ เซนติเมตร ปางมารวิชัย พร้อมพระอัครสาวกซ้ายขวา

พระวิหารคต หลังคาคร่อมกำแพง พระอุโบสถ มีประตูเข้าออกได้ ๔ ทิศ ภายใน พระวิหารคตประดิษฐานพระพุทธรูปปูนปั้นปางมารวิชัย รอบพระอุโบสถรวม ๑๐๘ องค์

พระเจดีย์หงษา เป็นพระเจดีย์ทรงมอญ ลักษณะศิลปกรรมแบบมอญ สร้างสมัยรัชกาลที่ ๔ เป็นพระเจดีย์หมู่รวม ๙ องค์ ประกอบด้วยพระเจดีย์ใหญ่ ๑ องค์ และพระเจดีย์องค์บริวาร ๘ องค์ อยู่บนฐานเขียงรูปสี่เหลี่ยม อยู่หน้าวัด

อาคารอนุสรณ์สถาน รัชกาลที่ ๔ สร้างขึ้นเป็นอนุสรณ์ว่า ครั้งหนึ่งพระองค์ได้เสด็จมาประทับที่วัดบวรมงคล เพื่อศึกษาพระธรรมวินัยกับพระอาจารย์ชาย เดิมมีชื่อว่า **กุฎิเจ้าจอม** ต่อมาได้เกิดทรุดโทรมลง ทางวัดจึงได้รื้อออก แล้วสร้างใหม่เพื่อใช้เป็นอาคารพิพิธภัณฑ์ของวัดบวรมงคล และเป็นเครื่องเตือนให้ระลึกถึงว่า พระองค์ได้เคยเสด็จมาประทับ ณ วัดบวรมงคลแห่งนี้